

ΙΔΡΥΤΗΣ † ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ
ΙΔΙΟΚΤ-ΤΑΙ ΚΑΗΡ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΔΗΜ. Κ. ΚΟΥΤΣΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ

8

ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1967

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ'.
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 749
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 421.337

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Η άθλητική ιδέα

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ιδέα εγεννήθη στην Ελλάδα και μετεβλήθη σε δευτέρα θρησκεία. Στο ναό της προσήλθαν προσκυνητές οι λαοί. Σ' αυτόν διατηρείται άσβηστη ή ολυμπιακή φλόγα και από εκεί κατηγάσθησαν οι αιώνες. Ακόμη και σήμερα.

Η αξία του άθλητικού ιδεώδους εύρισκεται:

Στην δημιουργία αλκίμου και υγιούς σώματος. «Νούς υγιής εν σώματι υγιεί».

Στην ανάπτυξιν πνεύματος αμίλλης και εύγενούς συναγωνισμού.

Στην εξασφάλισιν καλής ψυχαγωγίας και συναρπαστικού θεάματος.

Στην άποφυγή ψυχοφθόρων ένασχολήσεων των νέων.

Στην έπιτυχή παιδευσιν του χαρακτήρος και της ψυχής. Ο παιδαγωγούμενος άθλητισμός οδηγεί ύψηλά.

Τίποτε και έλπίδες

ΤΙ ΗΜΠΟΡΕΙ όμως να λεχθή δια την Χαλκιδική; Έδώ ή άθλητική ιδέα εύρίσκειται σε νεκροφάνεια. Οι άθλητικοί σύλλογοι σε άφάνεια ή ιδιωτική πρωτοβουλία άνύπαρκτος μέχρι του Απριλίου άπουσα και ή Πολιτεία.

Στίβος, κολύμβησις, ποδηλασία, μπάσκετ, βόλλεϋ: Μηδέν. Ποδόσφαιρο: Νηπιώδης κατάσταση.

Έδώ είμεθα ύποχρεωμένοι να άνοιξωμε μια παρένθεσιν. Κατά τους τελευταίους μήνες παρείτημεν μάρτυρες ενός έλπιδοφόρου φαινομένου. Ο γυμνασιακός άθλητισμός της Χαλκιδικής έπετέλεσε σημαντικές προόδους. Σε βάθος και πλάτος και στις έπίδοσεις.

Και ήταν τούτο άποτέλεσμα μεθοδικής και γονίμου προσπάθειας,

Αισιοδοξία

ΠΑΝΤΩΣ τά άθλητικά πράγματα της Χαλκιδικής σήμερα έπιτρέπουν κάποια αισιοδοξία. Έπί κεφαλής της Γενικής Γραμματείας Άθλητισμού εύρίσκειται ο άξιος συμπατριώτης μας κ. Κων. Ασλανίδης. Τό ένδιαφέρον του έστράφη άμέριστο προς την ένίσχυσιν του άθλητισμού της Χαλκιδικής. Και γρήγορα θά δοκιμάσωμε όλοι ύπερφάνεια.

Έπίσης στον τόπο μας ύπηρετεί ο μεθοδικός και ακούραστος κ. Γ. Μπροδήμας, έπι θεωρητής σωματικής άγωγής Χαλκιδικής. Στο βραχύ διάστημα της έδώ παραμονής του έτάραξε τό τέλμα. Άνεξωγόννησε τον γυμνασιακό άθλητισμό και κατετόπισε τον κ. Ασλανίδη επί των φλεγόντων άθλητικών προβλημάτων του τόπου. Πολλά ήμπορούν να άπορρεύσουν από την γόνιμο αυτή συνεργασία.

Δύο παράγοντες

ΑΛΛΑ δια να άναπτυχθή άθλητισμός στην Χαλκιδική, άπαιτείται ή συνδρομή δύο σπουδαιών παραγόντων. Είναι ανάγκη να είσασθη ως ύποχρεωτικό μάθημα στα δημοτικά σχολεία ή άθλησις των μαθητών, υπό συνθήκες και τρόπους, που θά άναλύσωμε άλλοτε. Έπίσης να κινητοποιηθή και δραστηριοποιηθή ή ιδιωτική πρωτοβουλία. Τίποτε τό αξίολογο δέν θά γίνη, χωρίς την συνδρομή των δύο αυτών παραγόντων.

Περί αυτών όμως θά κάνωμε λόγο σε άλλο μας άρθρο.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Κασθρεσίας κ.κ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ

«Και ιδών αυτήν ο Κύριος εκπλαγνίσθη επί αυτή»

ου ιστορίας των ανθρώπων. Ο σωματικός πόνος συνεκίνησε βαθύτατα τον Κύριο καθ' όλη την διάρκεια της επίγεις ζωής Του. Γι' αυτό και έπέσυρε όλος ιδιαιζόντως την προσοχή του Και κατέγινε να τον Ιατρείη όπου δή τότε τον συιαντούσε: «Διήλθεν εύρογετών και Ιώμενος.» Μα μπορούμε να πούμε ότι περισσότερον τον συνεκίνησεν ο ψυχικός πόνος. Κάποτε μάλιστα τόση ήταν ή συγκίνησις του, που βούρκωσαν τά μάτια του. Βούρκωσαν τά μάτια του όταν έφθασε μπροστά στον τάφο του Λαζάρου. Και τούτο συνέβη έξ αίτίας του όλοφουρμύ της άδ' εφς του νεκρού, Μαρίας: «Ίησους ως είδεν αυτήν κλαίουσαν... ένεβριμήσατο τώ Πνεύματι... και έδάκρυσεν.» Ο θρήνος της Μαρίας άνεστάτωσ τον Ίησουν και τον έκαμε να δακρύση, Ομοίως και πρό της σορού

του νεανίου της Ναϊν, αλλά πρό παντός πρό των στεναγμών της μητρός του, συνεκίνηθη βαθύτατα. Και Ίσως κάποιο δάκρυ να ύγρανε τά μάτια του. «Και ιδών την πότμηρα ο Κύριος εκπλαγνίσθη επί αυτή και είπεν αυτή μη κλαίε.»

Μπροστά στον κάθε πόνο, αλλά ιδίως στον πόνο της ψυχής μπροστά, φτωχό τό χρυσάφι, θμυτή ή δόξα άνοστες οι χαρές του κόσμου Η τριγική αυτοκράτειρα Έλισβετ της Αυστρο-Ούγγαρίας μήπως δέν είχε πλοίτο; Μήπως δέν είχε έγκόσιμον μεγαλειον λαμπρότερον κάθε άλλης μητέρας; Μήπως δέν μπορούσε να έξη εις την διάθεσιν της κάθε τέχνη ή τέρψη και ψυχαγωγία; Και όμως τίποτε από όλα αυτά δέν προκρίθη ως ίκανό να γλυκάνη τον πόνο της ως μητέρας. Θρηνούσε άδιάκοπα για τον μονογενή της, που έχασε αίφνιδίως

και δια παντός. Θρηνούσε και αυτή σ'ν όλες τις μητέρες είτε είναι έπιφανείς είτε είναι άφανείς και άσημες. Μπροστά στο πόνο της ψυχής λοιπόν εία φτωχό τό χρυσάφι θμυτή ή δόξα άνοστες οι χαρές του κόσμου.

Κανείς από όλους εκείνους τους ολιτάρχους και εύπλαχνικούς ανθρώπους που συνώδεσαν την οδυρομένη μητέρα του πέθ μένον νεαρού της Ναϊν, δέν μπορούσε να την παρηγορήσει παρά μόνον ο Κύριος. Διότι μόνον ο Κύριος είναι «ή άνάστασις και ή ζωή.» Μόνον ο κύριος έχει την θεία χάρη να ξεκουράζη τους «κοπιώντας και πεφορτισμένους.» Παρηγορήσε την θρηνοδύσα μητέρα δια της άναστάσεως του υιού της. Η άνάστασις αυτή είναι και μία πράξις με ύπερχρονή σημασία και εύνοια. Είναι μία διαβεβαίωσις, που δίδεται προς όλους τους πενθούντας και πρό παντός προς τους πενθοφορούντας: γονείς ότι ο θάνατος δέν είναι εκμηδενισμός. Υπάρχει κάποιος άόρατος

και δια παντός. Θρηνούσε και αυτή σ'ν όλες τις μητέρες είτε είναι έπιφανείς είτε είναι άφανείς και άσημες. Μπροστά στο πόνο της ψυχής λοιπόν εία φτωχό τό χρυσάφι θμυτή ή δόξα άνοστες οι χαρές του κόσμου. Κανείς από όλους εκείνους τους ολιτάρχους και εύπλαχνικούς ανθρώπους που συνώδεσαν την οδυρομένη μητέρα του πέθ μένον νεαρού της Ναϊν, δέν μπορούσε να την παρηγορήσει παρά μόνον ο Κύριος. Διότι μόνον ο Κύριος είναι «ή άνάστασις και ή ζωή.» Μόνον ο κύριος έχει την θεία χάρη να ξεκουράζη τους «κοπιώντας και πεφορτισμένους.» Παρηγορήσε την θρηνοδύσα μητέρα δια της άναστάσεως του υιού της. Η άνάστασις αυτή είναι και μία πράξις με ύπερχρονή σημασία και εύνοια. Είναι μία διαβεβαίωσις, που δίδεται προς όλους τους πενθούντας και πρό παντός προς τους πενθοφορούντας: γονείς ότι ο θάνατος δέν είναι εκμηδενισμός. Υπάρχει κάποιος άόρατος

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Η ΨΑΡΑΓΟΡΑ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΟΙ ΜΑΒΗΤΕΣ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΑΠΑΡΑΙΕΚΤΟ είναι τό φαινόμενο, που παρατηρείται κάθε πρωί στην Ψαράγορά Πολυγύρου. Υπάρχει μεγάλη ζήτηση και μικροτάτη προσφορά ψαριών. Δια την ποιότητα άς μη γίνεται λόγος. Τά καλά ψάρια τό καλοκαίρι άποτελούν προνόμιο των τουριστών και των χειμώνα φυγαδεύονται δια την αγορά της Θεσσαλονίκης.

Αλλά και δευτέρα: ή τριτης ποιότητας ψάρια άν προσαθήση να αγοράση κανείς, θά πρέπει να γογγύση και να ταλαιπωρηθή επί ώρες δεχόμενος σπρωξίματα και τσαλαπατήματα.

Απορούμε διατι ή στενότης αυτή του έπιπλέματος του Ιχθυοπώλου την στιγμή, κατά την οποία ή ζήτηση είναι τόσο μεγάλη. Πώς δέν τό έχουν άντιληφθή άκόμη ώρισμένοι, που όμολογούμενος διαθέτουν έπιχειρηματικό πνεύμα; Θά προσέφεραν επί πλέον και σημαντική ύπηρεσία σε όλους μας.

Με τό πνεύμα της σημερινής Έθνικής Κυβερνήσεως —και δικαίως— κανένας έπιπλέμα δέν είναι κλειστό. Τη έμποδίζει λοιπόν την πιδίωξιν της καλύτερας έξυπηρετήσεως των καταναλωτών νωπών ψαριών; Ας μελετήσουν τό θέμα τούτο οι άρμόδιοι και άς λάβουν κάθε πρόσφορο μέτρο δια την άρσιν του άπαράδεκτου αυτού φαινομένου.

ΑΞΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΩΜΗΣ

ΣΤΟΝ ΝΟΜΟ μας δια πιστώνεται έλλειψις δέκα (10) γυναικών Είναι περιττό να τονισθή ή αξία του μαθήματος της γυμναστικής και επομένως ή άναγκαιότης της ταχιστής έπαγγελίας των γυμνασίων δια καθηνύτην της σωματικής άγωγής.

Τονίζωμε όμως, επί τη εύκαιρία, την άνάγκη και την αξίωσιν της κοινής γνώμης να παραμείνη στο γυμνάσιο της πόλεως μας ο διακεκριμένος γυμναστής και βουλκανιονίκης κ. Ναπ. Ντέμος. Έδ' τυχήσαμε κάποτε και ήμεεις να ιδούμε στα μάτια μας καθηνύτην της σωματικής άγωγής κλάσεως του κ. Ντέμου... Θά πρέπει να τον χάσωμε και τόσο σύντομα;

ΤΑ ΚΡΑΤΕΡΑ

ΒΑΡΕΘΗΚΑΜΕ να γογγύωμε κάθε Κυριακή ότι τά κράτερα του δημοσίου όρόμου Πολυγύρου — Θεσσαλονίκης έχουν καταστραφή και έχουν άνάγκη έπίσκεψης. Αλλά φωνάζωμε «πρός όσα μη άκούσιων» δέν θά γίνη τίποτε, κ. Νομομαχανίε.

ΤΗΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΗ εβδομάδα ήρχισαν την λειτουργίαν τους και τά γυμνάσια. Έχουν πολλά προβλήματα να αντιμετώπισουν οι καθηγητές μας μετά από την Παπανδρείκη θεομηρία και την διαβόητον «έχθρα εν τική μεταρρύθμιση» Τά ίδια ισχύουν και δια μαθητές και τους γονείς τους. Πώς και με πόση προσπάθεια θά έξέλθωμε από τον κυκεώνα, που έδημιούργησαν οι στραγγαλιές του έλληνοχριστιανικού ιδεώδους;

Χρειάζεται άσφαλώς μγάλος αγών. Η Έθνική Κυβέρνησις νομοθετεί και άρσιν πνεί. Αλλά είναι άνάγκη να λάβωμε όλοι μας θέσεις εις τάς επάλξεις. Και να βοηθήσωμε. Δέν πρέπει να άφήσωμε άπροστάτευτον την άτιχον νεαν γενεάν. Πρώτοι οι καθηγητές τους: κατόπιν οι γονείς, εν συνεχεία ή Έκκλησία και τέλος ή κοινότητα. Χρειάζεται έπιμονος και διαρκής προσπάθεια. Οι κατεδαφιστές άλλοιωσαν, όσο ήμπορέσαν και όσο έπρόφθασαν την φυσιογνωμία και τον χαρακτήρα της νεολαίας.

Εμείς καλούμεθα να την επανοδηγήσωμε στην γοαμητή της εύγενείας, της καθαρότητος, της λεπιότητος, του Έλληνοχριστιανικού Πολιτισμού.

ΑΕ ΠΕΙ ΠΑΙΔ ΑΤΡΟΣ

ΤΡΙΑ ή και περισσότερα χρόνια ο Πολύγυρος στερείται παιδιάρου. Την άνάγκη του την άντιλαμβάνονται εύχόλως, όσοι μελώνουν παιδιά. Η μη ύπαρξις του δημιουργεί χιλίους δύο πονοκεφάλους και ή προσπάθεια άναζητήσεως του στην Θεσσαλονίκη έπιβαρύνει τά Ισγνά βαλλάντια σε άπρωδέκτο βαθμό.

Είναι λοιπόν άνάγκη κάτι να γίνη προς την κατεύθυνσιν αυτή. Οι άρμόδιοι άς φροντίσουν δια την μετακλήσιν ή διορισμό ενός παιδιάρου δια τον Πολύγυρο. Άλλωστε πρωτεύουσα είναι...

ΟΙ ΑΓΡ ΧΑΛΑΡΕΣ

ΟΛΗ ή έκτασις δυτικώς της Γαλιτίτης μέχρι των όρίων του Νομού της Χαλκιδικής είναι γεμάτη από άγριαχαιδίες.

Αν κατεβάλλετο μία συστηματική και οργανωμένη προσπάθεια δια τον έμβολισμό τους, είναι άπολύτως βέβαιο ότι θά προέκυπτε μία οδοιώδης και σημαντική ώφέλεια και δια τους άγρότες της περιοχής και δια την οικονομία του τόπου. Κατι πρέπει να γίνη.

